

Прѣзь ноемврий.

Крѣпки, милички листенца
Пожълтѣха вечъ,
Силень вѣгъръ ги откъсва,
Носи ги далечъ.

Ручей сладко не клоkochи,
Млъкна птичи хоръ,
Въвъ тѣга горчива тѣне
Цѣлиятъ просторъ . . .

Люб. Бобевски.

